

NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/9/EÜ,

12. veebruar 2008,

millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 93,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nii liikmesriikide haldusasutuste kui ka ettevõtete seisu- kohast kujutavad märkimisväärsed probleemid rakendus- sätteid, mis on sätestatud nõukogu 6. detsembri 1979. aasta direktiivis 79/1072/EMÜ kumuleerivate käibemak- sudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – välismaal asuvatele käibemaksukohustuslastele käibemaksu tagastamise kord. ⁽³⁾

(2) Kõnealuses direktiivis sätestatud korda tuleks muuta tähtaja suhtes, mille jooksul ettevõtteid tagastamisaot- luste suhtes langetatud otsustest teavitatakse. Samas tuleks sätestada, et ettevõtetele on samuti kohustus teatud tähtaja jooksul vastata. Lisaks tuleks korda lihtsustada ja ajakohastada, võimaldades kasutada kaasaegseid tehnoloogiaid.

(3) Uus kord peaks parandama ettevõtete olukorda, kuna liikmesriigid on kohustatud maksma intressi, kui käibe- maks tagastatakse hilinemisega, ning tugevdatakse ettevõ- tete õigust esitada kaebus.

(4) Selguse ja parema tõlgendamise huvides tuleks direktiivi 79/1072/EMÜ kohaldamist käsitlev säte, mis oli varem nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EMÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüs- teemi), ⁽⁴⁾ nüüd integreerida käesolevasse direktiivi.

(5) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva direktiivi ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealu- ses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte koha- selt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(6) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni- devahelise kokkuleppe ⁽⁵⁾ punktiga 34 julgustatakse liik- mesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetme vahel, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema.

(7) Seetõttu tuleks direktiiv 79/1072/EMÜ selguse huvides kehtetuks tunnistada, kui enne 1. jaanuari 2010 kehtes- tatud vajalikest üleminekumeetmetest seoses tagastamis- taotlustega ei tulene teisiti,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibe- maksu tagastamiseks vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 170 maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliik- mesriigis ja kes täidavad artiklis 3 sätestatud tingimusi.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmes- riigis” – maksukohustuslane direktiivi 2006/112/EÜ artikli 9 lõike 1 tähenduses, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmes- riigis, vaid teise liikmesriigi territooriumil;

⁽¹⁾ ELT C 285E, 22.11.2006, lk 122.

⁽²⁾ ELT C 28, 3.2.2006, lk 86.

⁽³⁾ EÜT L 331, 27.12.1979, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/98/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 129).

⁽⁴⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direk- tiiviga 2007/75/EÜ (ELT L 346, 29.12.2007, lk 13).

⁽⁵⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- 2) „tagastamisliikmesriik” – liikmesriik, kus maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, nõuti sisse käibemaks seoses talle selles liikmesriigis teiste maksukohustuslaste poolt tarnitud kaupade või osutatud teenustega või seoses kaupade impordiga sellesse liikmesriiki;
- 3) „tagastamisperiood” – artiklis 16 nimetatud periood, mille kohta käibemaksu tagastamise taotlus esitatakse;
- 4) „tagastamisaotlus” – taotlus selle käibemaksu tagastamiseks, mis tagastamisliikmesriigis maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, nõuti sisse seoses talle selles liikmesriigis teiste maksukohustuslaste poolt tarnitud kaupade või osutatud teenustega või seoses kaupade impordiga sellesse liikmesriiki;
- 5) „taotleja” – maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis ja kes esitab tagastamisaotluse.

Artikkel 3

Käesolevat direktiivi kohaldatakse mis tahes maksukohustuslase suhtes, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis ja kes vastab järgmistele tingimustele:

- a) tema majandustegevuse koht või püsiv tegevuskoht, kust majandustegevust tehti, või majandustegevuse koha või püsiva tegevuskoha, kust äritehinguid tehti, puudumisel alaline asu- või elukoht ei olnud tagastamisperioodil tagastamisliikmesriigis;
- b) ta ei ole tagastamisperioodi jooksul tarninud kaupu ega osutanud teenuseid, mida käsitatakse tagastamisliikmesriigis tarnituna või osutatuna, välja arvatud järgmised tehingud:
- i) veoteenuste ja abitoimingute osutamine, mis on maksust vabastatud direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 või 160 kohaselt;
- ii) kaubad, mis tarnitakse, ja teenused, mis osutatakse isikutele, kes vastutavad käibemaksu tasumise eest direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 194 kuni 197 ja artikli 199 kohaselt.

Artikkel 4

Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

- a) käibemaksusummade suhtes, mida kajastav arve on tagastamisliikmesriigi õiguse kohaselt esitatud ebaõigest;

- b) käibemaksusummade suhtes, mida kajastav arve on esitatud seoses kaupadega, mille tarnimine on või võib olla maksust vabastatud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 138 või artikli 146 lõike 1 punkti b alusel.

Artikkel 5

Iga liikmesriik tagastab mis tahes maksukohustuslasele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, käibemaksu, mis on sisse nõutud seoses talle selles liikmesriigis teiste maksukohustuslaste poolt tarnitud kaupade või osutatud teenustega või seoses kaupade impordiga sellesse liikmesriiki, kuivõrd selliseid kaupu ja teenuseid kasutatakse järgmiste tehingute tarbeks:

- a) direktiivi 2006/112/EÜ artikli 169 punktides a ja b nimetatud tehingud;
- b) tehingud isikutele, kes vastutavad käibemaksu tasumise eest direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 194 kuni 197 ja artikli 199 kohaselt, nagu neid kohaldatakse tagastamisliikmesriigis.

Ilma et see piiraks artiklit 6, määratakse käesoleva direktiivi kohaldamisel õigus sisendkäibemaksu tagastamisele kindlaks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ, nagu seda kohaldatakse tagastamisliikmesriigis.

Artikkel 6

Tagastamisliikmesriigis tagastamisõiguse saamiseks peab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, tegema tehinguid, mis annavad mahaarvamisõiguse asukohaliikmesriigis.

Kui maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, teeb oma asukohaliikmesriigis nii selles liikmesriigis mahaarvamisõigust andvaid kui ka mahaarvamisõigust mitte andvaid tehinguid, võib tagastamisliikmesriik tagastada ainult selle osa käibemaksust, mis kuulub tagastamisele vastavalt artiklile 5 ja mis on seostatav esimesena mainitud tehingutega kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 173 vastavalt sellele, kuidas nimetatud direktiivi asukohaliikmesriigis kohaldatakse.

Artikkel 7

Tagastamisliikmesriigis käibemaksu tagastuse saamiseks adresseerib maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, elektroonilise tagastamisaotluse tagastamisliikmesriigile ning esitab selle oma asukohaliikmesriigile selle liikmesriigi loodud elektroonilise portaali kaudu.

Artikkel 8

1. Tagastamistaotlus sisaldab järgmist teavet:

- a) taotleja nimi ja täielik aadress;
- b) aadress elektroonilisel teel ühenduse võtmiseks;
- c) taotleja äritegevuse kirjeldus, mille jaoks kaupu ja teenuseid saadakse;
- d) tagastamisperiood, mille kohta taotlus esitatakse;
- e) taotleja tõend, et ta pole tagastamisperioodi jooksul tarninud kaupu ega osutanud teenuseid, välja arvatud artikli 3 punkti b alapunktides i ja ii nimetatud tehingud, mida käsitatakse tagastamisliikmesriigis teostatud kaubatarne või teenuse osutamisenä;
- f) taotleja käibemaksukohustuslasena registreerimise number või maksuviitenumber;
- g) pangakontode andmed, sealhulgas IBAN ja BIC koodid.

2. Lisaks lõikes 1 määratletud teabele on tagastamistaotluses iga tagastamisliikmesriigi ja iga arve või impordidokumendi kohta kirjas järgmised üksikasjad:

- a) kaubataraja või teenuseosutaja nimi ja täielik aadress;
- b) tarnija või teenuseosutaja tagastamisliikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreerimise number või maksuviitenumber kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 239 ja 240 sätetega, välja arvatud impordi puhul;
- c) tagastamisliikmesriigi eesliide vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 215, välja arvatud impordi puhul;
- d) arve või impordidokumendi kuupäev ja number;
- e) maksustatav summa ja käibemaksu summa, mida väljendatakse tagastamisliikmesriigi vääringus;
- f) vastavalt artiklile 5 ja artikli 6 teisele lõigule arvestatud mahaarvatava käibemaksu summa, mis on väljendatud tagastamisliikmesriigi vääringus;

g) vajaduse korral mahaarvatava käibemaksu osa, mis arvutatakse artikli 6 kohaselt ja mida väljendatakse protsentides;

h) artiklis 9 toodud koodide kohaselt kirjeldatud soetatud kaupade ja saadud teenuste laad.

Artikkel 9

1. Tagastamistaotluses kirjeldatakse soetatud kaupade ja saadud teenuste laadi järgmiste koodidega:

- 1 = kütus;
- 2 = veovahendite rent;
- 3 = veovahenditega seotud kulud (muud kui koodide 1 ja 2 all kirjeldatud kaubad ja teenused);
- 4 = teemaksud ja liiklustasu;
- 5 = reisikulud, näiteks taksoarved, ühistranspordipiletid;
- 6 = majutus;
- 7 = söök, jook ja restoraniteenused;
- 8 = messide ja näituste piletid;
- 9 = kulud luksuskaupadele, lõbustustele ja meelelahutusele;
- 10 = muu.

Kui kasutatakse koodi 10, näidatakse tarnitud kaupade või osutatud teenuste laad.

2. Tagastamisliikmesriik võib taotlejalt nõuda lisateabe esitamist elektroonilisel teel ja vastavate koodide abil iga lõikes 1 toodud koodi kohta, sellises ulatuses, nagu selline teave on vajalik seoses mis tahes mahaarvamisoiguse piirangutega, mis tulenevad direktiivist 2006/112/EÜ, vastavalt sellele, kuidas nimetatud direktiiv on kohaldatav tagastamisliikmesriigis, või asjakohase erandi rakendamisega, mille tagastamisliikmesriik on saanud kõnealuse direktiivi artiklite 395 ja 396 kohaselt.

Artikkel 10

Ilma et see piiraks artiklis 20 sätestatud teabenõudeid, võib tagastamisliikmesriik nõuda, et taotleja esitaks elektroonilisel teel arve või impordidokumendi koopiat koos tagastamisaotlusega, kui maksustatav summa arvel või impordidokumendil on vähemalt 1 000 eurot või riigi vääringus väljendatud samaväärne summa. Kui arve on kütuse kohta, siis on piirsummaks 250 eurot või riigi vääringus väljendatud samaväärne summa.

Artikkel 11

Tagastamisliikmesriik võib nõuda, et taotleja esitaks nõukogu määruse (EÜ) nr 1798/2003⁽¹⁾ artikli 34a lõike 3 teise lõigu kohaselt kindlaksmääratud ühtlustatud koodide abil oma äritegevuse kirjelduse.

Artikkel 12

Tagastamisliikmesriik võib täpsustada, mis keelt või keeli tuleb taotlejal kasutada teabe esitamiseks tagastamisaotluses või võimaliku lisateabe esitamisel.

Artikkel 13

Kui pärast tagastamisaotluse esitamist kohandatakse direktiivi 2006/112/EÜ artikli 175 alusel mahaarvatava käibemaksu määra, parandab taotleja taotletud või juba tagastatud summa.

Parandus tehakse tagastamisaotluses kõnealusele tagastamisperioodile järgneva kalendriaasta jooksul või, kui taotleja ei esita selle kalendriaasta jooksul tagastamisaotlust, esitatakse asukohaliikmesriigi loodud elektroonilise portaali kaudu eraldi deklaratsioon.

Artikkel 14

1. Tagastamisaotlus käsitleb:

a) kaupade või teenuste ostu, mille eest on tagastamisperioodi jooksul arve esitatud, tingimusel et käibemaks muutus sissenõutavaks kas enne arve väljastamist või arve väljastamise ajal, või mille suhtes maks muutus sissenõutavaks tagastamisperioodi jooksul, tingimusel, et ostu eest esitati arve enne maksu sissenõutavaks muutumist;

b) tagastamisperioodi jooksul toimunud kaupade importi.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud tehingutele võib tagastamisaotluse esitada ka arvete või impordidokumentide kohta, mida

elmsed tagastamisaotlused ei hõlma, ning kõnealuse kalendriaasta jooksul tehtud tehingute kohta.

Artikkel 15

1. Tagastamisaotlus esitatakse asukohaliikmesriigile hiljemalt tagastamisperioodile järgneva kalendriaasta 30. septembriks. Taotlus loetakse esitatuks üksnes siis, kui taotleja on selles esitanud kogu artiklites 8, 9 ja 11 nõutud teabe.

2. Asukohaliikmesriik saadab taotlejale viivitamata elektroonilise kinnituse taotluse kättesaamise kohta.

Artikkel 16

Tagastamisperiood ei ole pikem kui üks kalendriaasta ega lühem kui kolm kalendrikuud. Taotlused võivad siiski hõlmata vähem kui kolmekuust ajavahemikku, kui nimetatud periood hõlmab kalendriaasta lõpuni jäänud aega.

Artikkel 17

Kui tagastamisaotlus on seotud tagastamisperioodiga, mis on lühem kui üks kalendriaasta, kuid kestab kolm kuud või rohkem, ei või käibemaksu summa, mille tagastamist taotletakse, olla väiksem kui 400 eurot või riigi vääringus väljendatud samaväärne summa.

Kui tagastamisaotlus on seotud kalendriaasta tagastamisperioodi või ülejäänud kalendriaastaga, ei või käibemaksusumma olla väiksem kui 50 eurot või riigi vääringus väljendatud samaväärne summa.

Artikkel 18

1. Asukohaliikmesriik ei edasta taotlust tagastamisliikmesriigile, kui tagastamisperioodi jooksul on taotleja asukohaliikmesriigis hõlmatud ühega järgmistest olukordadest:

a) ta ei ole käibemaksukohustuslane;

b) ta tegeleb üksnes direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 132, 135, 136, 371, 374 kuni 377, artikli 378 lõike 2 punkti a, artikli 379 lõike 2 või artiklite 380 kuni 390 alusel või 2005. aasta ühinemisaktis samasugust vabastust ettenägevate sätete alusel maksust vabastatud, kuid mahaarvamiseõigust mitte andvate kaupade tarne ja teenuste osutamisega;

c) talle kohaldub direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 284, 285, 286 ja 287 väikeettevõtetele ettenähtud maksuvabastus;

⁽¹⁾ ELT L 264, 15.10.2003, lk 1.

d) talle kohaldub direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 296 kuni 305 ettenähtud põllumajandustootjate suhtes kohaldatav kindla maksumääraga kord.

2. Asukohaliikmesriik teavitab taotlejat elektroonilisel teel oma lõike 1 alusel tehtud otsusest.

Artikkel 19

1. Tagastamisliikmesriik teatab taotlejale viivitamata elektroonilisel teel kuupäeva, millal ta taotluse kätte sai.

2. Tagastamisliikmesriik teatab taotlejale oma otsusest tagastamisaotlus rahuldada või selle rahuldamisest keelduda nelja kuu jooksul selle kättesaamisest selle liikmesriigi poolt.

Artikkel 20

1. Kui tagastamisliikmesriik leiab, et tal ei ole kogu asjakohast teavet, mille alusel teha otsus tagastamisaotluse kohta tervikuna või osaliselt, võib ta artikli 19 lõikes 2 nimetatud neljakuuse tähtaja jooksul nõuda elektroonilisel teel eelkõige taotlejalt või asukohaliikmesriigi pädevatelt asutustelt lisateavet. Kui lisateavet taotletakse kelleltki teiselt peale taotleja või liikmesriigi pädeva asutuse, nõutakse seda elektroonilisel teel üksnes siis, kui lisateabe nõude saajal on juurdepääs elektroonilistele vahenditele.

Vajadusel võib tagastamisliikmesriik nõuda täiendava lisateabe esitamist.

Käesoleva lõike kohaselt nõutud teave võib sisaldada ka asjaomast originaalarvet või originaalimpordidokumenti või asjaomase arve või impordidokumendi koopiat, kui tagastamisliikmesriigil on põhjendatud kahtlusi teatud taotluse kehtivuse või õigsuse kohta. Sellisel juhul artiklis 10 nimetatud piirsummasid ei kohaldata.

2. Tagastamisliikmesriigile antakse lõike 1 alusel nõutud teave ühe kuu jooksul kuupäevast, mil nõue jõuab isikuni, kellele see oli adresseeritud.

Artikkel 21

Kui tagastamisliikmesriik nõuab lisateavet, teatab ta taotlejale oma otsusest tagastamisaotlus rahuldada või selle rahuldamisest keelduda kahe kuu jooksul nõutud teabe kättesaamisest või, kui ta ei ole saanud oma taotlusele vastust, kahe kuu jooksul pärast artikli 20 lõikes 2 nimetatud tähtaja lõppemist. Tagastamisaotluse kohta tervikuna või osaliselt otsuse tegemise tähtaeg peab siiski alati olema vähemalt kuus kuud alates tagastamisliikmesriigi poolt taotluse kättesaamise kuupäevast.

Kui tagastamisliikmesriik nõuab täiendavat lisateavet, teatab tagastamisliikmesriik taotlejale oma otsusest tagastamisaotluse

kohta tervikuna või osaliselt kaheksa kuu jooksul taotluse kättesaamisest selle liikmesriigi poolt.

Artikkel 22

1. Kui tagastamisaotlus rahuldatakse, maksab tagastamisliikmesriik käibemaksu heakskiidetud summa ulatuses välja hiljemalt 10 tööpäeva jooksul alates artikli 19 lõikes 2 nimetatud tähtaja lõppemisest või, kui nõuti lisateavet või täiendavat lisateavet, artiklis 21 nimetatud tähtaegade lõppemisest.

2. Käibemaks tagastatakse tagastamisliikmesriigis või taotleja palvel mis tahes muus liikmesriigis. Viimasel juhul arvab tagastamisliikmesriik panga poolt ülekande eest võetavad teenustasud maha taotlejale väljamaksmisele kuuluvast summast.

Artikkel 23

1. Kui tagastamisaotlus jäetakse tervikuna või osaliselt rahuldamata, teatab tagastamisliikmesriik taotlejale taotluse rahuldumata jätmise põhjused koos otsusega.

2. Taotleja võib tagastamisliikmesriigi pädevatele asutustele esitada kaebuse otsuse kohta tagastamisaotlus rahuldumata jätta samas vormis ning sama aja jooksul, mis on ette nähtud selles liikmesriigis asukohta omavate isikute tagastamisaotluste puhul.

Kui tagastamisliikmesriigi õiguse kohaselt ei käsitata olukorda, kui käesolevas direktiivis kindlaksmääratud tähtaja jooksul tagastamisaotluse kohta otsust vastu ei võeta, ei tagastamisaotluse rahuldamisena ega selle rahuldumatajätmisena, peab taotlejal olema võimalik kasutada mis tahes haldus- või kohtumenetlust, mis on kättesaadav samas olukorras olevale maksukohustuslasele, kelle asukoht on selles liikmesriigis. Kui selliseid menetlusi ei ole olemas, siis tähendab tagastamisaotluse kohta kõnealuse tähtaja jooksul otsuse mittelangetamine seda, et taotlus loetakse rahuldumata jäetuks.

Artikkel 24

1. Kui käibemaksu tagastamine on saavutatud pettuse teel või ebaõigelt, nõuab tagastamisliikmesriigi pädev asutus viivitamatult tagasi ebaõigelt makstud summad ja nõuab tagastamisliikmesriigis kehtiva korra kohaselt sisse kõik trahvid ja intressid, ilma et see piiraks käibemaksu sissenõudmist käsitlevate vastastikuse abi sätete kohaldamist.

2. Kui on määratud halduskaristus või intress, kuid see on tasumata, võib tagastamisliikmesriik kuni selle tasumiseni peatada edaspidised tagasimaksed asjaomasele maksukohustuslasele tasumata summa ulatuses.

Artikkel 25

Tagastamisliikmesriik käsitleb eelneva tagastamisaotluse osas artikli 13 alusel või, kui esitatakse eraldi deklaratsioon, eraldi maksena või sissenõudmisena tehtud parandusi tagasimakse summa suurenemise või vähenemisenä.

Artikkel 26

Tagastamisliikmesriik tasub taotlejale tagastamisele kuuluvat käibemaksu summalt taotlejale intressi, kui käibemaks tagastatakse hiljem kui artikli 22 lõike 1 kohasel viimasel maksekuupäeval.

Kui taotleja ei esita tagastamisliikmesriigile kindlaksmääratud tähtaja jooksul nõutud lisateavet või täiendavat lisateavet, ei kohaldata esimest lõiku. Samuti ei kohaldata esimest lõiku seni, kuni tagastamisliikmesriik on saanud kätte dokumendid, mis tuleb artikli 10 kohaselt esitada elektroonilisel teel.

Artikkel 27

1. Intress arvutatakse alates viimasele päevale, mil vastavalt artikli 22 lõikele 1 tagasimakse oleks tulnud teha, järgnevast päevast kuni tagasimakse tegeliku tegemise päevani.

2. Intressimäär on võrdne maksukohustuslastele, kelle asukoht on tagastamisliikmesriigis, käibemaksu tagastamise korral selle liikmesriigi riiklike õigusaktide alusel kohaldatava intressimääraga.

Kui riiklike õigusaktide kohaselt ei ole asutatud maksukohustuslastele ette nähtud intressi seoses tagasimaksega, on makstav intress võrdne intressiga või vastava tasuga, mida tagastamisliikmesriik kohaldab käibemaksukohustuslase poolt käibemaksu hilinev tasumisel.

Artikkel 28

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse pärast 31. detsembrit 2009 esitatud tagastamisaotlustele.

2. Direktiiv 79/1072/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010. Selle sätteid kohaldatakse siiski enne 1. jaanuari 2010 esitatud tagastamisaotlustele.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile, välja arvatud enne 1. jaanuari 2010 esitatud tagastamisaotluste puhul.

Artikkel 29

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud haldus- ja õigusnormid alates 1. jaanuarist 2010. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 30

Käesolev direktiiv jõustub selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 31

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 12. veebruar 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
A. BAJUK